

Journal van de WATERRAAF - Duohanded Race 2021

Schipper: Erwin Berkhout

Co-schipper: Philipp Welsch

De Aanbrengrace – vrijdag 15 oktober

Vrijdag 15 oktober was het zover: de laatste voorbereidingen en aanbrengrace naar Flevo Marina Lelystad. De voorbereidingen betroffen voornamelijk het aan boord brengen van een hoeveelheid proviand waar menig “vertrekker” jaloers op zou worden. Het was voor iedereen die ons op de steiger zag sjouwen in 1x duidelijk: deze reis zou bestaan uit culinaire hoogstandjes... Tussen het eten door zouden we ook nog gaan zeilen... De resterende voorbereidingen betroffen het met de bezem verwijderen van een aanzienlijke laag algen die hun eigen culinaire lekkernij hadden ontdekt in de vorm van overheerlijke antifouling.

Vervolgens de Aanbrengrace, volledig op de motor (om het af te leren) van Lelystad Haven naar Flevo Marina. Welgeteld 4 zeemijlen, met sluis. En daar gebeurde het: keurig in de sluis maar achter de brug liggend werden we met enkele andere Singlehanded deelnemers geschut. En op het moment dat de deuren aan de andere kant open gingen... kaboemm... een botsing van auto's op de brug. Heeeeeeeel lang verhaal kort: brug ging niet open, beroepsschippers geïrriteerd dat er jachtjes in de weg (opgesloten) lagen, sluismeester in de stress “ja, ik weet het ook even niet mensen”. En eind van het liedje: achteruit de sluis weer uit en langgg wachten. Daardoor 3 kwartier te laat voor het eerste culinaire hoogstandje van de race: het vrijdagavonddiner bleek “hond in de pot” ;)

De dag van de start – zaterdag 16 oktober

De dag van de start van de Duohanded begon met wederom een culinair event: snert met roggebrood en spek. Het thema van de race tekende zich andermaal af. Dan toch lichte paniek aan boord van de Waterraaf: bij het koffiezetten doofde de gasvlam spontaan. Snel check van de gasfles: die zat nog wel half vol. De boosdoener bleek de gasschakelaar. Gelukkig was de lokale watersport-juwelier geopend en zeer bereid enkele van haar kostbaarheden van de hand te doen. Na een revisie van het gassysteem van fles tot kooktoestel was alles prima werkend en up-to-date. Koffie gezet en klaar voor kookkunsten

Snel naar buiten naar het startgebied alwaar we om 1 uur de beroemde koker mochten openen en onze uitdaging voor de komende dagen konden lezen. Onze beslissing werd om eerst het IJsselmeer te verkennen. Op naar Stavoren onder mooi bollende gennaker in een lichte bries in het kielzog van de Dixbay.

In Stavoren wachtte het Vrouwtje van Stavoren ons al geduldig op voor een selfie. Na het kleinste Vrouwtje, ook het echte Vrouwtje vereeuwigd te hebben met op iedere

wang een dikke zoen moesten we helaas alweer afscheid nemen van deze dame. We meenden enige teleurstelling in de ogen van het Vrouwtje af te lezen. Dus onder de belofte dat we terug zouden komen voor een trio vertrokken we. De blik in haar ogen was dit keer wat verward, maar dat kan ook verbeelding geweest zijn.

Ons volgende doel: een octet, het achtje rond windmolenpark en de Kreupel. Bij aankomst bij Sport B begon het al te schemeren en ten noorden van het park was het volledig donker.

Navigeren langs onverlichte betonning, alle zintuigen op scherp.

Ook de smaakzintuigen werden uiteraard niet vergeten. We deden ons tegoed aan mueslirepen en een banaan als diner. Het toetje voor dit copieuze diner: een krentenbol.

Door naar de Kreupel, kruisrak. Vlakbij de Kreupel valt de wind nagenoeg weg zodat de laatste 2 uren tergend langzaam gingen, en de boot ook...

De Kreupel aangelopen rond middernacht met het plan daar een goede nacht te maken aan de steiger. Helaasssss....diepgang te groot om bij de steigers te komen. Dus haventje weer uit en voor anker ten NO van het eiland.

Midden in de nacht, uur of 3, ging het ankerarm af! Krabbend anker! Dit bleek gelukkig eenvoudig op te lossen door extra ketting te steken. Toch was het lastig om daarna de slaap weer te vatten...

Dag 2: De Kreupel → Terschelling via Texel

Een briesje dudde ons na ankerop te zijn gegaan eerst nog even naar het zuiden om Hop-Z te ronden om vervolgens samen met mede ankeraar Sophie's Breeze onder gennaker voor de 2e maal naar de Sport B te stuiven. Dit alles onder het genot van een stapel boterhammen en uiteraard een banaan.

Bij Sport B scheidten onze wegen, Sophie's Breeze naar Makkum en wij hoog aan de wind richting de Zeugbank bij Den Oever.

Sluispassage Den Oever en verder full speed met laatste beetje stroom mee het Visjagersgaatje door richting Oudeschild. Dit alles in een snelheidsduel met de tjalk Onverwacht, tot groot plezier van de gasten op de tjalk.

In Oudeschild in de jachthaven aangelegd om het tellen van traptreden te combineren met een door al het eten noodzakelijke sanitaire stop. Dan wachten, onder het genot van de inhoud van een blik Unox stevige erwtensoep, op het getij. Te vroeg in de Omdraai/Paardenhoek zo onherroepelijk tot vastlopen leiden. Kwart voor 4 vertrokken uit Oudeschild om met 10 cm kielspeling en opkomend water door de Omdraai te schuiven. Vervolgens door Inschot en Vliestroom met ZZW 5 in de rug noordwaarts. Plan: Terschelling via het Schuitengat.

Het werd al snel donker en eenmaal ter hoogte van de aanloopton van het Schuitengat was het aardedonker. De betonning van het Schuitengat is onverlicht en we stonden in dubio: met inmiddels ZW 6 en een krachtige handschijnwerper het Schuitengat proberen of omkeren en via de West Meep

en Slenk naar Terschelling. De schipper vond het Schuitengat bij nacht en windkracht 6 toch niet verantwoord, dus rechtsomkeert naar de Slenk. Na een gezellig onderonsje met de kapitein van veerboot "Willem de Vlahming": Wij: "Wij willen graag voor u langs oversteken zodat u voor ons de Slenk in kan, is dat akkoord?" de kapitein: "Je kan het proberen maar ik denk niet dat jullie dat gaan redden, en dan hebben we rommel." OK, we blijven wel wat kutten vlakbij zandplaat Robbenhoek, kerel.. Eind goed al goed. Via de Slenk naar Terschelling waar we na aankomst om 22 uur onszelf trakteerden op een overheerlijk rijst-met-curry-uit-pot met zelf toegevoegde worteltjes. Smullen en daarna heerlijk slapen.

Dag 3: Terschelling → Rondje Meep → Harlingen → Makkum → Stavoren

Na een voedzaam ontbijt met brood, gebakken ei en muesli rond half negen vertrokken voor een "Rondje Meep". De wind een mooie Z 4 Bft. Het rondje volbracht in het aangename gezelschap van wederom de Sophie's Breeze en de Bulletproof. Wel spannend want via de race-app vernomen dat gisteren diverse boten zijn vastgelopen tussen ZM11 en ZM13. Onder gereefd tuig hier voorzichtig en nagenoeg op hoogwater langs. Geen centje pijn. Minimaal 7 meter waterdiepte, een zucht van opluchting.

Vervolgens de West Meep uit en tegen een stevige ebstroom opkruisen richting Harlingen. De Bulletproof op onze hielen, de Sophie's Breeze koos voor de Noordzee.

In Harlingen aangekomen snel een stempel gescoord bij de Poffertjeskraam. Helaas geen tijd voor poffertjes want de vloedstroom in de Boontjes zou dadelijk beginnen, terwijl met ZZO-wind dit tevens een kruisrak was met hele korte slagen vanwege zandplaten aan weerszijden direct naast de geul. Niet de meest ideale omstandigheden voor een wat klassieker jacht als de Waterraaf.

De Boontjes waren even wennen na 2x kort vastlopen aan het begin kregen we de slag te pakken. En wel zodanig dat we in totaal 82 (!) slagen hebben gemaakt om in Kornwerderzand te komen. Bleek abonnement sportschool toch ergens goed voor te zijn! Vanuit veiligheidsoverwegingen toch even motor moeten starten toen groot vrachtschip ons in het aller smalste deel opliep. Op de motor de boot even stationair op zijn plaats gehouden (tegenstroom) tot vrachtschip voorbij was.

Aangekomen bij de sluisen in Kornwerderzand deelde de sluiswachter ons mee dat we 40 minuten geduld moesten hebben. Tijd voor een heerlijke pasta met saus uit pot! Toen we die precies op onze borden hadden, opeens de bellen van de slagbomen van de brug! Snel borden opzij en door de brug de sluis in. Daar de inmiddels afgekoelde pasta verder gegeten.

Vervolgens door naar Makkum om met de bemanning van de Bulletproof op zoek te gaan naar de "Bajus". Toe duidelijk werd dat dit de Baai was snel een selfie gemaakt en weer door. Richting Stavoren waar het Vrouwtje andermaal op ons wachtte.

Onze aankomst om 1 uur 's nachts beviel haar vermoedelijk niet zo. De blik in haar ogen was wat leeg en starend in de verte. Geen escapades met het Vrouwtje dus en dan maar snel in de kooi en slapen. Morgen wacht een pittige dag.

Dag 4: Stavoren → Lemmer → Enkhuizen → [Pampus →] Lelystad H

Al vroeg op want vandaag een lange dag voor de boeg met veel opkruisen. Toch altijd weer later weg dan gepland, motoren van andere deelnemers horen starten en denken "shit shit, wij willen nu ook weg". Maar toch eerst even aan het culinaire deel van de tocht denken. Dus gebakken eieren gaan vóór een vroeg vertrek.

Na het Vrouwtje uitgezwaaid te hebben (had ze überhaupt nog oog voor ons?) om het Vrouwenzand heen gekruist. Geen vrouw te bekennen overigens, maar dat kan ook zijn vanwege de mist...

Daarna ruime wind naar Lemmer, stempelen en doorrrr. Na 2x uit het roer gelopen te zijn nabij de Steile Bank (ja zelfs de Waterraaf kan blijkbaar uit het roer lopen!) hoog aan de wind naar Enkhuizen. De laatste bananen worden opgegeten en eentje totaal geplet door een schuiver over de kuipbank.

In Enkhuizen behalve de Almanak selfie ook een nieuwe gasfles gescoord zodat toch nog weer koffie gezet kon worden... en heerlijk mosterdsoep ter aansterking voor het stuk naar Pampus.

Laat in de middag door/over het Naviduct en dan opboksen tegen ZW5. Eerst naar de westelijke kust voor wat beschutting om er daar achter te komen dat de wind naar ZZW draaide....

Wel nog voor middernacht Pampus gerond en om half 2 Lelystad Haven (de thuishaven) aangelopen. Een goeie douche lonkte harder dan de sluis...

Dag 5: Lelystad → Lelystad

Het Petit Grande dessert!

Van Lelystad Haven naar Flevo Marina Lelystad, 4 mijlen met sluis en laatste stukje op genua. Vanwege voorspelde regen zit grootzeil al onder de huik... finishen met de huik over de giek... tja, bepaald in grote tegenstelling tot de rest van de race.

Warm welkom van Elly en Frits in Flevo Marina!

Voldaan en ook heel moe. Of we volgend jaar weer meedoen.... Dat evaluatiemomentje laten we bewust tot we weer helemaal uitgeslagen zijn en alle vermoeidheid vergeten zijn ;)

Maar ja, er is nog wel een Vrouwtje in Stavoren dat mogelijk toch op ons wacht....

Erwin & Philipp
sy Waterraaf

